Regió7, 15/10/20



UNA MICA DE TOT

Miquel Spa

miquelspa@regio7.cat

El primer hivern de l'estiuejant

Segona quinzena d'octubre. La Cerdanya encara els últims dies de la temporada d'estiu i aparentment tot continua igual. Però els cerdans saben que s'acosta el canvi d'hora. Aquest és un tràmit que al món rural es viu d'una manera molt diferent que a l'urbà. A la vall, tothom fa els seus càlculs. Aviat a mitja tarda serà fosc i farà molt fred. Tot allò que des del mes de l'inici de la primavera es podia fer a l'aire lliure caldrà ressituar-ho. Com cada any, és el canvi d'horari el que marca l'inici real de l'hivern. Els trajectes de l'escola o el treball a casa es faran més curts i les llars de foc es començaran a encendre. Les famílies es retrobaran fent temps a la cuina o al sofà amb l'horari del sopar que s'anirà avançant cada cop més. Hi ha una lletania entre els cerdans que diu que cal superar un hivern abans de donar per definitiva la residència dels nouvinguts. Viure a la Cerdanya a l'estiu no suposa cap esforç. Al fosc, fred i llarg hivern, ja és una altra cosa. Sovint els pirinencs el viuen com un confinament anual adequat al ritme d'una natura que també s'atura. Aquí és on tenen la veritable prova de foc els estiuejants que aquest any, empesos per la vida regalada del bon temps, s'han empadronat a la Cerdanya. Més encara els que viuen a les fredes pletes solitàries. Sense teatres, cinemes ni aparadors il·luminats. A veure què passa.